

SVENSKT NÄRINGSLIV

Justitiedepartementet

Enheten för fastighetsrätt och
associationsrätt
Jacob Aspegren

103 33

Stockholm

Vår referens/dnr:

106/2017

Er referens/dnr:

Ju2017/05104/L1

2017-09-15

Remissvar

Ny lag om företagshemligheter (SOU 2017:45)

Föreningen Svenskt Näringsliv har givits möjlighet att avge remissvar på betänkandet *Ny lag om företagshemligheter*. Remissvaret har utarbetats i samverkan med ett flertal av Svenskt Näringslivs medlemsorganisationer. Dessa är våra samlade synpunkter.

Skydd för företagshemligheter är av central betydelse för företag som är verksamma i en stor mängd branscher. Vid sidan av det traditionella industriella rättsskyddet är företagshemligheter ett sätt för företag att skydda känslig och värdefull information från spridning. Detta är utgångspunkten för betänkandet, liksom för det EU-direktiv som ligger till grund för utredningen. Vi ställer oss generellt sett positiva till förslagen i betänkandet.

Sverige har länge varit tämligen ensamt i Europa med att ha en särskild lag till skydd för företagshemligheter. Överlag stöder vi att reglerna nu harmoniseras inom EU.

Skydd för företagshemligheter blir allt viktigare i innovationsdrivna ekonomier. En nyligen utkommen rapport från EU Intellectual Property Office, *Protecting Innovation Through Trade Secrets and Patents: Determinants for European Union Firms*, visar utifrån en studie bland 200 000 europeiska företag i 24 medlemsländer att företag använder företagshemligheter i högre utsträckning än patent för att skydda sina innovationer. Särskilt tydligt är det i tjänstesektorer och för processinnovationer.

Begränsad skadeståndsskyldighet

Det svenska skyddet för företagshemligheter har länge byggt på en avvägning mellan företagets intresse och arbetstagarsidans intresse. Begränsningar i skyddet grundas ofta i ansvarslättnader för den anställda.

Utredningen har föreslagit en begränsning av arbetstagares skadeståndsskyldighet (10 § 2 st), där det krävs att synnerliga skäl föreligger för skadeståndsskyldighet om utnyttjandet eller röjandet av en företagshemlighet skett efter att arbetstagarens anställning har upphört. Svenskt Näringsliv vänder sig emot denna begränsning av skadeståndsskyldigheten. Företagshemlighetens skyddsvärde förändras inte väsentligt från en kort tid innan det att anställningen upphört till en tidpunkt strax efter att arbetstagaren slutar vara anställd. Vid

anställningens upphörande minskar arbetstagarens lojalitetsplikt gentemot arbetsgivaren. Det förhållandet i sig kan sägas utgöra skäl för en skadeståndsskyldighet för att minska risken för utnyttjande eller röjande. Det synes inte heller, utifrån utgångspunkten att företagshemligheter är starkt skyddsvärda, finnas något befogat intresse hos den som utnyttjat eller röjt företagshemligheten som talar för att en otillåten handling ska bedömas mildare efter anställningens upphörande.

Således delar inte Svenskt Näringsliv utredningens tolkning av EU-direktivet, vilket vi menar inte ger utrymme för att ställa krav på synnerliga skäl för skadeståndsskyldighet i nämnda fall.

Inom många sektorer använder sig företag idag av sekretess- och konkurrensklausuler på befattningar där det kan vara motiverat utifrån den praxis som finns på området, samt särskilda sekretessklausuler med inriktning på särskilt skyddsvärda projekt. I vissa sådana branscher ser företag därför risk för en ökad användning av sekretess- och konkurrensklausuler på befattningar där det inte egentligen är motiverat, samt risk för ökat antal tvister på området, genom att kravet på synnerliga skäl kvarstår.

Röjande till arbetstagarföreträdare

Det finns en oklarhet vad gäller tolkningen av artikel 5 c och arbetstagares eventuella skadeståndsansvar, som kan vara problematisk. En arbetstagare bör vara försiktig om den avser röja en företagshemlighet för en arbetstagarföreträdare inom ramen för företrädarens uppdrag, eftersom skadeståndsansvar för arbetstagaren kan uppstå genom röjandet, anges i betänkandet (s. 152). Den EU-dom (C-384/02) som hänvisas till som jämförelse (s. 150) rör dock inte samma situation; i det fallet handlade om en arbetstagarföreträdare i ett företags styrelse som lämnade information vidare till sitt fackförbund om förhållande som utgjorde företagshemligheter. Ur vårt perspektiv är det av stor vikt att arbetstagare som förbereder eller gör försök till röjande av företagshemlighet, eller som anskaffar eller utnyttjar företagshemlighet på sin arbetsplats, inte kan hänvisa till ett förestående röjande till sin arbetstagarföreträdare som ansvarsfrihetsgrund eller som hinder för interimistiska åtgärder. Arbetstagarföreträdare som har fått del av information som utgör företagshemligheter från arbetstagare inom ramen för sitt uppdrag bör under alla omständigheter vara restriktiva med att föra informationen vidare inom sin arbetstagarorganisation. Det synes inte finnas något tungt vägande intresse att företagshemligheten tillåts att spridas i en vidare krets. I den mån denna skyldighet till restriktivitet behöver förtydligas i lagen önskar vi att så sker.

Straffansvar och sekretess

Utöver de delar av betänkandet som har sin grund i EU-direktivet ställer Svenskt Näringsliv sig positivt till de straffbestämmelser som föreslås i betänkandet, både i syfte och utformning. Svenskt Näringsliv välkomnar likaså den sekretess som föreslås gälla under och efter domstolsförfaranden.

Ytterligare synpunkter

Svenskt Näringsliv vill också instämma i Advokatsamfundets remissvar avseende följande synpunkter:

- Det är önskvärt att förtydliga att 2 § i den föreslagna lagen inte begränsas till import av intrångsgörande varor från länder utanför EU.
- Att styrelseledamöter skulle undantas från skadeståndsansvar enligt FHL så som föreslaget är tveksamt och bör utredas ytterligare. Därtill bör också förtydligas

avseende 5 § i den föreslagna lagen vilken personkrets som kan anses delta i en näringsidkares rörelse till följd av uppdrag.

- Förtydligande av vad som anges i betänkandet om obehörig kopiering som försök eller förberedelse till angrepp på företagshemlighet (s. 223) är önskvärt. Det synes orimligt att en arbetsgivare skulle behöva bevisa att en kopiering som skulle utgöra den förberedande åtgärden skett obehörigen.
- 14-15 §§ i den föreslagna lagen bör justeras så att bestämmelserna också omfattar möjlighet att meddela vitesförbud mot den som medverkar till angrepp.
- 20 § i den föreslagna lagen bör justeras på ett sådant vis att möjlighet att meddela interimistiskt vitesförbud vid försök och förberedelse till angrepp på företagshemligheter omfattas, och inte enbart slutligt vitesförbud (14 §).

Patrick Krassén
Immaterialrättsansvarig
Svenskt Näringsliv